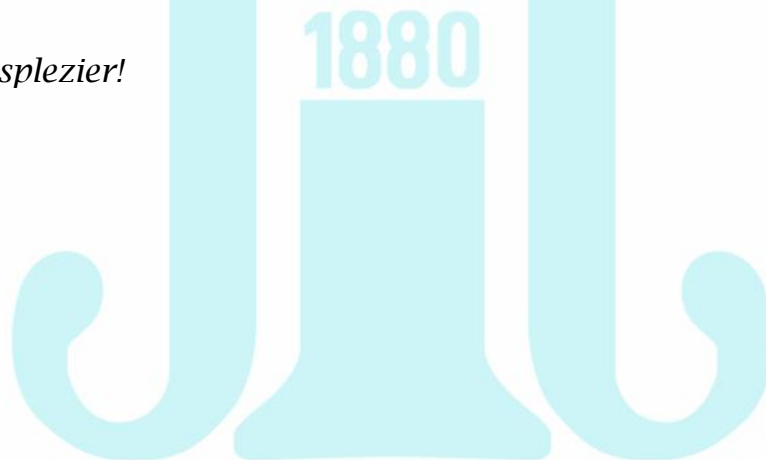


## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.  
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het  
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.  
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige  
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van  
boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*



# LOULOU

Een volks blijspel in drie bedrijven

door

1880

Herman van Damme

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1999

Nr. 2599

## **OPVOERINGSRECHT**

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.  
Te Boelaerlei 107  
2140 Borgerhout Antwerpen  
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via [www.toneelfonds.be](http://www.toneelfonds.be) -> opvoering.

***Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.***

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

*Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.*

***Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.***

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"  
Postbus 363  
1800 AJ Alkmaar.  
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

### **BELANGRIJKE OPMERKING!**

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk LOULOU op te voeren moet de naam van auteur HERMAN VAN DAMME vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/034  
ISBN 978-90-385-0641-8

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Herman van Damme  
[www.toneelfonds.be](http://www.toneelfonds.be)

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen  
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . [info@toneelfonds.be](mailto:info@toneelfonds.be)

## ***PERSONAGES***

(4 dames-5 heren- eventueel fig.)

**LOU** : Een « intelligente » man van rond de veertig, die het vrouwelijke ras minderwaardig vindt en die zichzelf als de directe afstammeling van een of ander genie beschouwt. Helaas doet hij de ene stommiteit na de andere.

**MARTINE** : Zij is de echtgenote van Lou die door de houding van haar man een pracht van een minderwaardigheidscomplex heeft. Dat zij daardoor slecht doordachte beslissingen neemt moet niemand verwonderen.

**LIEVE** : Zij is de dochter van Lou en Martine, die de hormonendans van de puberteit intens aan het beleven is. Dat daar risico's aan verbonden zijn zal ook zij ondervinden...

**FACTEUR** : Hij is de vriend en toeverlaat van Lou. Als voornaamste hobby beoefent hij de edele kunst van het rijmen en dichten, dit tot groot « genoeg » van zijn publiek.

**MOEDER** : De moeder van Martine is weduwe, maar ze is nog lang niet uitgeblust. Wanneer zij een man in haar buurt weet, vangt zij hem hoe dan ook in haar netten.

**VICKY** : Zij is op het eerste zicht een meisje van lichte zeden, haar ware aard komt naderhand aan het licht.

**MR. TINO** : Als « vriend » van de facteur bezorgt hij Lou en Martine een nieuwe job. Dat de vlag niet altijd de lading dekt is voor Tino een waarheid als een koe.

**PIET VOGELAAR** : Als inspecteur van de politie denkt hij het voorrecht te bezitten om van een situatie misbruik te kunnen maken. Dat dit niet altijd in dank wordt afgenomen zal hij aan den lijve (en aan zijn portefeuille) ondervinden.

**HEERTJE** : Hij is hoofdinspecteur van de zedenpolitie die voor eens en voor altijd een vete tussen hem en Vogelaar uit de weg wil ruimen. Zijn integere bedoelingen worden echter door moeder in de kiem gesmoord.

## ***REGIE***

Aangezien dit verhaal zich afspeelt in een « doordeweeks » gezin zou ik er de voorkeur aan geven om het in een plaatselijk dialect op te voeren. Dat daardoor de tekst op een aantal plaatsen zal moeten gewijzigd is evident.

## ***KORTE INHOUD***

Lou, een « intelligente » man, wordt op zekere dag ontslagen. De facteur, die zijn vriend en toeverlaat is, wordt als schuldige aangewezen. Hij krijgt de taak om Lou aan een nieuwe job te helpen. Binnen de kortste keren is die klus geklaard. Helaas vallen de goederen die Lou aan de man moet brengen heel anders uit dan aanvankelijk werd gedacht. Tot overmaat van ramp vindt Martine, de vrouw van Lou, werk in een firma die het niet zo nauw neemt met de zeden. Alsof dat nog niet genoeg is, komt Lieve, de dochter van Lou en Martine, tot de ontdekking dat ze zwanger is. Helaas weet ze niet wie de vader is...

## ***DECOR***

Wij bevinden ons in de woonkamer van Lou en Martine . Zij vormen, samen met hun dochter Lieve, een « normaal » gezin. Het interieur is vrij luxueus. In de achterwand is een klapdeur die toegang geeft tot de keuken. Tussen de keuken en de living is er eveneens een luik voorzien. Links is er een deur die toegang geeft tot de gang en de slaapvertrekken, rechts is er een deur naar de berging en de tuin. In de achterwand is er een vrij groot raam.

## ***EERSTE BEDRIJF***

*(Wanneer het doek opengaat zit Martine aan de ontbijttafel. Ze heeft krulspelden in haar haar en ze is gekleed in een opzichtige peignoir. Zij drinkt een tas koffie. Het signaal van zeven uur weerklinkt op de radio. Martine kijkt op de klok die aan de muur hangt)*

MARTINE : Waar blijft Lieve toch weer zo lang. Ze ligt al van negen uur gisteravond in bed en nog is ze niet uitgeslapen. *(Ze roept aan de gangdeur)* Lieve, hoe zit dat kind. Ben je nog van plan om op te staan of moet ik je persoonlijk uit je bed komen kieperen?

LIEVE : *(Vanuit de verte)* Jaaa.. ik kom.

MARTINE : Ik begrijp dat meisje niet meer. Ze slaapt bijna dag en nacht en toch is ze niet uitgeslapen.

LIEVE : *(We horen gestommel op de achtergrond en gekerm van Lieve)* Ai..ai.. mijn teen. Wie heeft er nu een vaas in de gang gezet?

MARTINE : Ochottekes, die vaas staat er al tien jaar, maar iedere morgen moet ze er toch een shot tegen geven. *(Lieve komt binnen in pyjama)* Een goede morgen.

LIEVE : Noem jij dat een goede morgen. Je zou mijn tenen eens moeten voelen.

MARTINE : Doe je ogen open hé kindje. Die vaas is groot genoeg om ze te zien.

LIEVE : Ik ben nog niet goed wakker.

MARTINE : Hoe lang is het geleden dat jij nog wakker geweest bent.

LIEVE : *(Gelukkig, maar veel te vlug nog)* Deze nacht nog!

MARTINE : Kon je terug niet slapen? Dutsje toch. Kom, eet een boterhammetje met een tas choco, daar beur je van op.

LIEVE : *(Nog steeds gelukkig)* Ik heb geen honger.

MARTINE : *(Bekijkt haar)* Wat scheelt er met jou? Jij doet zo vreemd.

LIEVE : *(Dromerig)* Och niets...

MARTINE : Verdorie, het kan niet waar zijn. Lieve is voor de zoveelste keer verliefd.

Wie is nu de gelukkige?

LIEVE : *(Zij blijft gewoon met een glimlach op het gezicht voor zich uit staren)*

MARTINE : *(Zij zwaait even naar Lieve om haar aandacht te trekken)* Hela, ik spreek tegen jou.

LIEVE : Wablief? Och sorry ma, maar ik was aan het dromen.

MARTINE : Droom maar verder kindje. Die mooie tijd is vlug genoeg voorbij. *(Lou komt binnen. Hij draagt een pyjama. Het is duidelijk dat hij ook nog niet goed wakker is.)* Ha, mijn ventje, ben je ook wakker?

LOU : Het schijnt van wel, alhoewel ik het nog niet goed besef. *(Hij laat zich op een stoel neerploffen).*

MARTINE : Een tas koffie?

LOU : *(hij mompelt iets onverstaanbaar. Dan tot Lieve)* Waarom zit jij daar zo idioot te lachen?

LIEVE : *(Zij antwoordt niet)*

MARTINE : *(Stil tegen Lou)* Ze is verliefd.

LOU : Voor de zoveelste keer. Hoeveel vrijers heeft zij deze maand al gehad? *(Slurpt van de koffie)*

MARTINE : *(Zij kijkt op de kalender)* Het begint te beteren; het is nog maar de zesde.

LOU : Jij noemt dat beterschap. Enfin, ze doet maar hé. Zolang ze met geen cadeaus naar huis komt trek ik het mij niet aan. *(Daarbij gebaart hij op een zwangerschap).*

MARTINE : Tegenwoordig zijn ze slim genoeg om geen stommiteiten uit te halen.

LOU : In onze tijd mochten wij ook naar de kerk gaan, maar we moesten wel zorgen dat we buiten waren voor het lof begon.

MARTINE : Wij zijn toch ook gelukkig? *(Ze geeft Lou een kus. Daardoor komt Lieve terug "tot leven")*

LOU : Moet je nu zien. Ze hoort dat er gekust wordt en direct is ze wakker.

LIEVE : Ach pa, je bent toch ook jong geweest.

LOU : Dat zal wel, hoewel ik het mij niet meer kan herinneren. *(Op andere toon)* Zeg eens Martine, waarom staat die ladder buiten tegen de gevel?

MARTINE : Ladder? (*Lieve schrikt, Martine begrijpt de situatie direct*) Oh, de ladder.

Ja, die vergat ik gisteren binnen te zetten.

LOU : Draag een beetje zorg van ons gerief hé kind, want met de inkomsten die wij tegenwoordig hebben, kunnen wij niets nieuw meer kopen.

MARTINE : Misschien heb ik vandaag al werk.

LIEVE : Ga jij werk zoeken ma?

LOU : Ja...Maar het bedrijf dat je moeder zal willen aanvaarden moet nog gesticht worden denk ik.

MARTINE : Héla, ben ik niet verstandig genoeg misschien.

LOU : Luister kindje, als iemand met mijn IQ op straat wordt gezet, dan moet jij je zeker geen illusies maken.

MARTINE : Moet je nu horen, ons genie heeft gesproken.

LOU : Genie, dat is het juiste woord ja. Zo ver had ik nog niet gedacht.

LIEVE : Zo slim ben je dan ook niet hé pa.

MARTINE : Als je werkelijk de zoon van Einstein bent, dan hadden ze jou niet op straat gezet.

LOU : Het is allemaal de schuld van de facteur.

MARTINE en LIEVE : Van de facteur?

LOU : Ja, van de facteur. Had die gisteren de krant op tijd bezorgd, dan was ik op het werk niet in slaap gevallen. En dan had de directeur mij nooit ontslagen.

MARTINE : Had jij je werk gedaan zoals het hoorde, dan had de directeur je niet ontslagen.

LOU : (*Bitsig*) Jij denkt toch niet dat ik acht uur aan één stuk kan werken. Zeg mens, daar word ik zo moe van.

LIEVE : Kibbel nog maar een beetje verder, ik ga mij aankleden.

MARTINE : Laat Lou zich maar eerst aankleden, dan kan hij direct met het huishouden beginnen.

LOU : Hé?

MARTINE : Je denkt toch niet dat jij de hele dag thuis kan blijven zonder iets te doen.

LOU : Bah...

MARTINE : Vooruit, trek je kleren aan en begin maar te stofzuigen.



LOU : Maar,...ik heb de krant nog niet gelezen.

MARTINE : De facteur is nog niet geweest.

LOU : Die van gisteren heb ik ook nog niet gelezen.

MARTINE : Daar staat enkel oud nieuws in. Vooruit, waar wacht je nog op. *(Ze kriebelt Lou in de zij en duwt hem voor zich uit de gang in)*

LIEVE : *(Die heel het tafereeltje met plezier gevolgd heeft)* Zeg ma, jij hebt ook niet veel medelijden met onze pa.

MARTINE : *(Zij begint de tafel af te ruimen)* Waarom zou ik? Hij heeft met mij ook geen medelijden. Ik zal hem eens leren wat werken is.

LIEVE : De sukkelaar.

MARTINE : Dat mag je nog eens zeggen. Ik heb hem nog nooit anders gekend.

LIEVE : Waarom ben je er dan mee getrouwd?

MARTINE : Een mens doet al eens een stomiteit in zijn leven hé. *(Op strenge toon)*  
Maar vertel jij me Liever eens wat die ladder buiten staat te doen.

LIEVE : *(ondeugend)* Wat denk je...?

MARTINE : Lieve, je wil mij toch niet vertellen dat die vrijer hier vannacht is komen...slapen.

LIEVE : Nee, natuurlijk niet, geslapen heeft hij niet gedaan, want dan was ik nu zo moe niet.

MARTINE : Dat kan ik mij voorstellen. Moest je vader dat weten...

LIEVE : Jij zal vroeger toch ook wel eens kattenkwaad uitgestoken hebben met onze pa?

MARTINE : Met pa? Bijlange niet; daar was hij veel te dom voor. Weet je, ik heb ook ooit eens een ladder aan mijn venster gezet, en toen ik de volgende morgen wakker werd, had hij alle vensters gewassen, de zot.

LIEVE : Onze pa? Serieus?

MARTINE : Ja, heel serieus zelfs. *(Ze kijkt op de klok)* Ik zal moeten voortdoen, want anders kom ik te laat op mijn sollicitatiegesprek.

LIEVE : Ga jij echt uit werken ma?

MARTINE : Ik ga toch proberen.

LIEVE : Mag ik nog niet weten waar?

MARTINE : Alles op zijn tijd. *(Op een wijze, maar speelse toon)* Geduld is een mooie deugd. Ook in de liefde...

LIEVE : Ik heb het begrepen. Maar als je een nieuwe fiets koopt wil je hem toch graag eerst eens proberen.

MARTINE : Dat is juist, maar een normale mens koopt op één maand geen zes nieuwe fietsen. Maar goed, als je maar voorzichtig bent. Ongevallen rusten niet.

LIEVE : Je mag gerust zijn. Wij zijn slim genoeg. *(Martine af. Lieve steunt haar hoofd op haar handen en een zalige glimlach verschijnt op haar gezicht)* Ha, verliefd zijn is zo zalig...

*(Op de achtergrond horen we iemand een deuntje fluiten en even later passeert de facteur aan het venster. Hij kijkt naar binnen, tikt tegen het raam, maar Lieve beweegt niet; de postbode stapt verder en komt binnen langs de achterdeur. Hij heeft wel een vest van "De Post" aan, maar voor de rest is hij gewoon gekleed. Het is duidelijk dat hij met verlof is.)*

FACTEUR : *(Hij komt zwierig de kamer binnen)* Bonjour tout le monde.

LIEVE : *(Afwezig)* Dag facteur.

FACTEUR : Dag mijn schoon kind.

Door jou voel ik mij goed gezind.

In mijn jas steekt er een brief,

Geschreven door je hartendief.

*(Hij geeft heel plechtig de brief aan Lieve, die hem openscheurt en begint te lezen)*

Mag ik je even storen

Om van jou te kunnen horen

Waar "de Lou" zich nu bevindt

Nu, dat voor hem de congé begint.

*(Lieve, die in de zevende hemel vertoeft, hoort hem echter niet)*

Helaas, helaas, driewerf helaas

Wat ben ik toch een dwaas

Om jou te onderbreken

Bij het lezen van je lief zijn... *(Hij zoekt naar het juist woord)* ...streken. Bah ja, dat rijmt.

*(Lou komt binnen)*

LOU : Ha, facteur. Alles goed?

FACTEUR : Het kan niet beter; ik ben met congé vandaag. Weet je, ik heb deze morgen bij iedereen waar ik langs geweest ben al een borreltje moeten weigeren.

LOU : *(Die de hint begrijpt, gaat naar de keuken en komt terug met een fles jenever)*

Voilà, U vraagt, wij draaien. Goed gekoeld, recht uit de koelkast.

FACTEUR : Dat zal smaken. *(Hij zet zich aan tafel en drinkt in één teug het glas leeg)*

LOU : *(Op strenge toon)* Drink er nog maar één.

FACTEUR : Wacht... *(hij zoekt duidelijk naar een nieuw versje)*

Oh edele graanjenever

Jij maakt geweldig indruk op mijn lever.

Al ben je de ondergang van mijn bestaan.

Toch kan ik je niet weerstaan.

Gezondheid! *(Hij wil opnieuw het glas in één teug leegdrinken, maar Lou stopt hem)*

LOU : Drink je glas rustig leeg. Geniet ervan, met volle teugen, want...

FACTEUR : Zeg Lou, weet je dat het de eerste keer is dat je naar een versje van mij hebt willen luisteren.

LOU : *(Koel)* Ja, dat weet ik.

FACTEUR : *(Vol verwachting)* Vond je het mooi?

LOU : *(Koel)* Ja.

FACTEUR : Zeg, jij doet zo raar. Wat scheelt er?

LOU : Niets. Is je glas leeg?

FACTEUR : Nog niet... (*Drinkt alles op*) ..Maar nu wel.

LOU : Dan kunnen we aan het serieuze werk beginnen.

FACTEUR : (*Die nattigheid voelt*) Ik ga mijn ronde verder zetten.

LOU : Dat is niet nodig, je bent met congé. Z I T - T E N !!!!...en zwijgen.

FACTEUR : (*Hij probeert nog grappig te zijn*) Est-ce que Lou est en colère?

LOU : (*Snauwt*) Zwijgen heb ik gezegd.

FACTEUR : Wat ga je met mij doen. (*Tot Lieve*)Lieve, help mij toch. (*Lieve staat met de brief tegen haar borst gedrukt. Zij behoort duidelijk niet tot deze wereld*)

LOU : (*Hij werpt een kus naar Lieve, die onmiddellijk "wakker" wordt*) Lieve, laat ons eventjes alleen. Wij moeten eens onder vier ogen spreken.

FACTEUR : (*Vertwijfeld*) Lieve ken... zou je niet beter...hier blijven?

LOU : Bek toe. (*Lieve af naar de gang*) Goed, nu onder ons.

FACTEUR : Maar ik ...

LOU : Voor de laatste keer...zwijgen!!! Of ik trek met deze handen je tong levend uit je mond. Ik wil je zelfs niet meer horen ademen.

FACTEUR : (*Slikt overdreven van de schrik*)

LOU : Dat is beter. Luister facteur, wij zijn altijd vrienden geweest, maar nu is het uit. Je weet toch dat ik door jou mijn baan verloren heb. Meneer moest gisteren zonodig, bij ik weet niet wie allemaal, een babbeltje doen en naar alle waarschijnlijkheid ook een borreltje drinken, met als resultaat dat ik mijn krant niet kon meenemen naar het werk. De gevolgen daarvan zijn bekend.

FACTEUR : (*Hij heeft al die tijd zijn adem ingehouden, maar nu moet hij toch "stoom afblazen"*)

LOU : Hoor ik je nog!!

FACTEUR : (*Hij hapt opnieuw naar adem om de volgende ronde vol te kunnen maken*)

LOU : Nu moet ik van ons Martine het huishouden doen, en dat is voor een mens met mijn capaciteiten, op zijn zachts gezegd, vernederend. Dat betekent dat jij voor mij een nieuwe job gaat zoeken die past bij mijn intelligentie. (*Op een stillere*)

*toon*) Hoewel, zorg er ook voor dat de arbeid niet te intensief is, want dan zou ik kunnen moe worden. Wat heb jij daarop te zeggen?

FACTEUR : *(Hij zwijgt uiteraard. Op dat moment komt Martine prachtig uitgedost de woonkamer binnen. Zij geeft in één zwier Lou een kus op de wang en verdwijnt terwijl ze zegt...)*

MARTINE : Louken, zorg dat er deze middag eten op tafel staat hé. Saluut. *(Beide mannen zitten haar achterna te staren)*

LOU : Jawadde, zo mooi heb ik ons Martine nog niet gezien.

FACTEUR : *(Zwijgt nog steeds, dan laat hij fluitend zijn ingehouden adem los. Hij verschiet zelf van het lawaai en verontschuldigt zich zonder woorden bij Lou)*

LOU : Ja, het is al goed. Kom vertel mij eens hoe jij dat gaat oplossen.

FACTEUR : *(Kijkt vragend naar Lou en hij toont op zijn mond)*

LOU : Natuurlijk mag je terug spreken. Wel man, vertel op...

FACTEUR : Dat zal geen probleem zijn.

LOU : Hoe?

FACTEUR : Een achterneef van de schoonbroer van mijn vrouw, die getrouwd is met de nicht van de kleinzoon van mijn schoonmoeder, heeft een kennis die de neef is van de stiefzoon van mijn baas. Die heeft werk voor jou.

LOU : Zeg dat nog eens, want ik heb niet goed kunnen volgen.

FACTEUR : Wel, de achterneef van de ...

LOU : Het is al goed, dat interesseert mij niet. Zeg liever over wat het gaat.

FACTEUR : Wel, hij heeft mij gisteren nog gevraagd of ik niemand kende die op zoek was naar een job.

LOU : Welke job?

FACTEUR : Volgens hem, zou het iets te maken hebben met de verhuur van één of ander. Waarschijnlijk grasmaaiers en kleine machines. Let wel, ik denk niet dat het een simpel werk is.

LOU : Iets voor mij dan. Zeg, kan jij die man niet bellen dat je iemand gevonden hebt?

*(Hierbij neemt hij de telefoon en geeft de horen aan de facteur)*

FACTEUR : Ik vrees dat het moeilijk zal gaan, want hij zit voor het ogenblik in de gevangenis.

LOU : Waar?

FACTEUR : In de gevangenis.

LOU : Wat doet hij daar?

FACTEUR : Ja, dat weet ik niet juist, maar hij is er zeker al twaalf jaar.

LOU : Hoe is hij daar binnengeraakt?

FACTEUR : Dat is een ingewikkelde historie. De zoon van een tante van mij, langs moeders kant, had een kennis die...

LOU : Facteur, schei om de liefde van God uit met je getater. WAT DOET DAT VENTJE IN HET GEVANG?

FACTEUR : Hij werkt daar in de keuken geloof ik.

LOU : Ha!

FACTEUR : Luister, ik zal mijn best doen om hem zo vlug mogelijk te contacteren. Dan breng ik je het nieuws wel.

LOU : Zorg maar dat het in orde komt facteur, want anders... *(doet teken alsof hij zijn nek omdraait)*

FACTEUR : *(Gaat vlug weg door de achterdeur)*

LOU : Voilà, een beetje intimidatie kan nooit kwaad. Goed, dan gaan we nu beginnen stofzuigen hé. *(Hij doet de radio spelen, doet een ouderwetse schort aan en hij begint op het ritme van de muziek te stofzuigen. Terwijl hij bezig is kan er, indien mogelijk, iemand aan het venster passeren en verwonderd naar binnen staan gluren. Wanneer hij aan de gangdeur komt, wordt deze open gegooid en Lieve komt binnengestormd, recht naar de keuken waar ze begint te "braken". Lou staart haar na, zet de stofzuiger uit en ...)* Wat mankeert er? Ben je ziek? *(stapt naar de keuken, het luik is open)*

LIEVE : *(Als antwoord horen we opnieuw het braken van Lieve)*

LOU : Het is precies dat je gaat sterven. Toe, drink eens kindje. Dat verfrist de mond.

LIEVE : Het is over denk ik.

LOU : Ben je ziek?

LIEVE : Ik voel mij zo mottig. Ik kan haast niet meer op mijn benen staan.

LOU : Kom, leg je een beetje in de zetel. Ik zal de dokter bellen.

LIEVE : Wacht nog een beetje pa, het gaat al over. *(We zien Martine aan het venster passeren. Zij is duidelijk niet goed gemutst. Ze komt binnen)*

LOU : Ben je daar al terug?

LIEVE : En? Mag je beginnen ma?

MARTINE : Ik was de bus kwijt.

LIEVE : Serieus?

LOU : Wat ga je nu doen?

MARTINE : Wachten op een andere.

LOU : Je kan hier toch niet wachten, want hier passeren geen bussen.

MARTINE : Ik moet toch verwittigen dat ik later zal komen. Toe, laat mij eens alleen, anders staan jullie toch maar te luistervinken.

LIEVE : Ma, ik voel mij zo ziek.

MARTINE : Je was deze morgen wel niet ziek. Vooruit, laat mij eventjes alleen. *(Lieve en Lou met tegenzin af, maar hun hoofd verschijnt dadelijk door een opening van de deur)* *(Martine neemt de telefoon, draait een nummer dat ze afleest van een briefje uit haar handtas en...)* Hallo...goede morgen, U spreekt met Martine Vermeulen...juist ja...ja, dat is juist...Ik wou u verwittigen dat ik een beetje later zal zijn want mijn dochter is pas bevallen van een flinke zoon...Ja , dat zijn zaken die gebeuren hé meneer. Waar?...dat is niet zo ver van hier...Ja, dat komt zeker goed uit...In orde... Daag! Zo, dat is ook al opgelost.

LOU : *(Hij klopt op de deur en op een "Ja" van Martine komt hij, samen met Lieve binnen)* Waar is die flinke zoon?

MARTINE : Dat was een leugentje om bestwil. Ik kon toch moeilijk vertellen dat ik de bus gemist had.

LOU : Jij kan een mens nogal eens doen verschieten. *(Lieve komt terug de kamer binnengerend, recht naar de keuken waar het hele scenario zich herhaalt.)*

MARTINE : *(zij staart haar eerst niet begrijpend na, maar dan...)* Het is niet waar hé. Lieve, zeg dat het niet waar is.

LIEVE : *(Zij komt snikkend uit de keuken)* Ik...ik ...denk dat het wèl waar is.

MARTINE : Jij domme gans, hoe kan je toch zo ...stom zijn.

LIEVE : Ik weet zelf niet hoe het kon gebeuren, maar...

LOU : Hm...excuseer dames, maar ik vrees dat ik niet kan volgen.

MARTINE : Moet je luisteren, ons genie kan niet meer volgen.

LOU : Ja maar, ik...

MARTINE : Ze kan het je zelf uitleggen. Wel...

LIEVE : (*Barst opnieuw in tranen uit*) Ik heb op mijn nieuwe fiets gereden!!!

LOU : Wat zegt ze?

MARTINE : Dat ze op haar nieuwe fiets gereden heeft.

LOU : Nu kan ik zeker niet meer volgen.

MARTINE : Maar ze is er wel niet vlug genoeg afgesprongen.

LOU : Is ze gevallen?

MARTINE : Gevallen? Nee, ze is niet gevallen, maar bevallen, dat zal ze binnen een paar maanden wel doen.

LOU : Bevallen? Jullie willen mij toch niet vertellen dat ons Lieve...

LIEVE : (*Zij barst opnieuw in tranen uit*)

LOU : Het kan niet waar zijn.

MARTINE : Ik had je nog zo gezegd om op te letten.

LOU : Ben je zeker?

LIEVE : Ik ben al een paar dagen over tijd.

MARTINE : Wie is de vader?

LIEVE : Hoe kan ik dat nu weten. Ik heb er al zoveel gehad.

MARTINE : Jij stom rund, jij bent nog stommer dan het achterste van een koe.

LOU : Niet te luid roepen hé madame, of ben je vergeten wat jij vroeger allemaal uitgespookt hebt?

MARTINE : Daar gingen we niet meer over spreken.

LIEVE : Wat wil je zeggen pa?

MARTINE : Lou, pas op je woorden...

LOU : Indien je moeder al de fietsen gekocht had die ze geprobeerd heeft dan had ze er nu genoeg om al de renners uit de "Tour de France" te voorzien.

LIEVE : Maar zij is er nooit te lang blijven opzitten.



MARTINE : (*Zij neemt Lieve in haar armen*) Kom kind, ik denk dat het tijd wordt dat jij en ik eens rustig gaan praten. (*Ze gaan beiden naar de gang.*)

LOU : Zeg, moet jij de bus niet halen, of ga je straks bellen dat je zelf ook nog een kind gekocht hebt.

MARTINE : Dat was ik vergeten. Verdorie, wat moet ik nu doen? (*Ze neemt een besluit*) Lieve, rust een beetje, ik zal zorgen dat ik zo vlug mogelijk terug ben. Tot straks. (*Ze neemt haar handtas en loopt af via de gangdeur*)

LIEVE : Ik ben op mijn kamer hé pa.

MARTINE : (*Ze komt terug binnen via de achterdeur*) Vergeet het eten niet voor deze middag hé. (*Terug af, we zien ze voorbij het raam lopen.*)

LOU : Nu zit ik hier proper, met een dochter die er de buik van vol heeft en een vrouw die op hol geslagen is. Tussendoor moet Louken dan maar zorgen voor het huishouden. Goed, waar waren we gebleven? Stofzuigen? Daar stop ik mee, het is hier al proper genoeg. Dan maar aan het eten beginnen. (*Hij gaat naar de keuken, zoekt een kookboek en komt duidelijk voldaan terug.*) Ik zal de dames eens een staaltje van mijn kookkunst laten zien. (*Hij begint te bladeren*) Aardappelen...hé, dat is straf. Er staat niet in hoe ik aardappelen moet koken. Wacht. (*Hij stapt naar de gangdeur en roept...*) Lieveken, kom eens kind, ik zit in de patatten. Je kan hier ook een beetje rusten. (*Hij neemt het kookboek en draagt het terug naar de keuken. Intussen komt Lieve binnen.*)

LIEVE : Wat scheelt er?

LOU : Ik ben op zoek naar het recept om patatten te koken, maar ik vind dat niet.

LIEVE : Daar heb je toch geen kookboek voor nodig hé. Wat ga je klaarmaken pa?

LOU : Spruiten!!!!. Wat denk je daarvan?

LIEVE : (*Zij springt recht en spurt naar de keuken waar het "spuwritueel" herbegint.*)

LOU : Ik zal best iets anders kiezen. (*We zien de facteur voor het venster passeren en even later komt hij binnen*)

FACTEUR : Rebonjour tout le monde.

LOU : Wel, ben je daar al terug?

FACTEUR : Uit schrik dat je mijn keel dichtkneep

Heb ik gebeld naar Tino Van Beek

Hij is de man die je kan verlossen

En je terug naar het werk doet crossen.

LOU : Facteur, Als je nog één keer in mijn huis het woord “verlossen” durft uitspreken dan...

FACTEUR : *(Hij maakt zelf de beweging van een dichtgeknepen keel)*

LOU : Juist. *(Lieve komt uit de keuken en gaat op de zetel liggen)*

FACTEUR : De jonge dame is blijkbaar niet goed

Zo te zien ontbreekt haar alle moed.

LOU : *(Duidelijk over zijn toeren)* Mislukte poëet, dat moet gedaan zijn met die karamelverzen. Zeg mij kort en goed wat je te zeggen hebt.

FACTEUR : *(Hij schraapt zijn keel)* Het is in orde, en...het is ook niet in orde.

LOU : Wat is dat weer voor een seniel gezever?

FACTEUR : Het is in orde dat jij het werk mag doen, maar het is niet in orde omdat Mr. Tino vraagt dat het gedaan wordt door een vrouw.

LOU : Om grasmachines te verhuren? Waar is dat goed voor.

FACTEUR : Dat weet ik ook niet, maar de facteur zou de facteur niet zijn als hij daar geen oplossing voor had.

LOU : Vertel.

FACTEUR : Wel, toen hij je naam vroeg heb ik gezegd dat jij Loulou heet.

LOU : Nee,...Lou.

FACTEUR : Nee, Loulou, dat is twee maal Lou na elkaar. En dat is de naam van een vrouw.

LOU : Maar ik ben toch geen vrouw.

FACTEUR : Natuurlijk niet, maar dat weet hij niet.

LOU : En als hij dan op eens op bezoek komt, wat moet ik dan doen.

FACTEUR : Dan neemt Martine je plaats eventjes in, begrijp je.

LOU : Jij bent nog een snugger baasje. Nog een jenevertje?

FACTEUR : Ja graag, en geef Lieve ook maar één, daar zal ze van opbeuren.

LIEVE : *(Onmiddellijk springt ze recht en vlucht naar de keuken...)*

LOU : Jij kan ook je mond niet houden hé dommerik.